

Mikko Tuhkanen & Pia Livia Hekanaho

Queer-tutkimus ja tieteellisen kirjoittamisen etiikka

Kiitämme toimitusta mahdollisuudesta kommentoida queer-tutkimuksen paradigmoja pohtivaa kirjoitustamme (*niin & näin* 2/2005) koskevaa Jukka Hankamäen vastinetta (3/2005). Puuttumatta sen kummemmin Hankamäen argumentaatioon koskien tekstiämme, haluamme lyhyesti tarttua kahteen tekstimme esiin nostamaan oleelliseen, tieteellistä keskustelua laajemminkin koskevaan seikkaan.

Kirjoituksessamme halusimme purkaa queer-tutkimuksen perin-

teitä ja itsestäänselvyyskäsitteitä. Vaikka queer-ajattelulle on muodostunut oma kaanoninsa, jota käytetään yli tieteellisten rajojen, esimerkiksi performatiivisuudesta on mielestämme tullut uutta ajattelua kahlitseva rutiininomainen tapa. Omassa puheenvuorossamme halusimme kuitenkin painottaa sitä, että pystyäkseen kritisoimaan tätäkin käsitejärjestelmää on tunnettava ne lähtökohdat, joille kyseinen teoria perustuu. Pinttyneitä ajattelun malleja on mahdollista rikkoa vain tutustumalla kunkin teo-

riaperinteen historiaan ja erityisluonteeseen. Sen sijaan heittäytyminen väärinymmärretyyn neron rooliin ei voi tuoda keskusteluun mitään rakentavaa näkökohtaa.

Toinen, muodollinen kommenttimme koskee tieteellisen kirjoittamisen etiikkaa. Tiedeyhteisössä olemme kenties liian helposti oletaneet lainaus- ja viittauskäytäntöjen perussääntöjen olevan kaikkien tiedossa. Ehkä olisi kuitenkin syytä avata tämänkin lehden sivuilla keskustelu tutkimusetiikan käytännöistä.